

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Desiderius. Dialogvs Vere Pius, & Comprimis Iucundus, De
Expedita Ad Dei Amorem Via**

Comalada, Miguel

Elvaci, 1685

Cap. XIV. De cæteris Humilitatis exercitiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60062)

*De cæteris Humilitatis
Exercitijs.*

CAPUT XIV.

DEsiderius Humilitatis exercitia
secum admirans, ait ad eam:
DESID. Jam planè certus sum, Do-
mina Mater, quod aliàs audivi, sed
necdum expertus eram, Humilita-
tem in sese omnem justitiam, virtu-
tem, pacem, quietem, spiritalem
ac temporariam consolationem, con-
tinere. Obsecro tamen, dubium
quoddam, quod interim mihi hac
in parte incidit, dissolvere ne gra-
veris: id videlicet, ane improbas
halce virgines, dum huc ingredi-
untur, probè semper cognitas ha-
beas, atque utrùm sese aliis admi-
sceant, eodemque habitu, quo tuæ
virgines, sese contegant: quive
eas tum nôsse queas? HUMIL. Ma-
gni sanè momenti isthæc quæstio est,
fili

fili charissime. Noveris itaque, Divinam bonitatem in medio cubiculi lampadem suspendisse, vocabulo Bonam Conscientiam, eamque noctes atque dies oleo Misericordiae ejus & sacrae Scripturae Ellychnio incensam ardere. Porro lampas ista resti quaedam, nomine, Cordis Custodia, ad clavum quendam, dictum Custodiam sensuum, alligata est. Quamdiu autem Lampas eadem ardet & incensa est, nihil eas formidamus, quippe quas actutum agnoscimus. Et licet probis sese admisceant virginibus, earumque vestibus se induant, tamen ex incessu eas deprehendimus. Enimvero humeris incurvae sunt, & gressibus claudicant ac vacillant, gibbumque gerunt, ita ut neque celeriter, neque pro suo voto recte ingredi queant. At vero, mi fili, dum lampas haec nostris vitiis extinguitur, aut nostra incuria clavus excidit, vel restis rumpitur, vel Dominus nosset oleum subtrahit,

(quod

(quod quidem nunquam facit, nisi nos id prius effandamus) jam manemus in tenebris, cunctaque nobis malè cedunt. Atque eam ob rem perpetuò Dominum obsecramus, ut lucernam nostram illuminet, dicentes cum Propheta David: Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine: DEUS meus, illumina tenebras meas. DESID. Gratiā & charitatem suam præstet tibi DEUS, quandoquidem spiritum meum consolata es. HUMIL. Hastibi virgines comites adjunge, ut initio tecum eant, donec vero timore propè indutus ac imbutus sis, ut, si improbæ virgines illæ tibi fortè obviā venerint, odium ac invidiam in te suam declarare non ausint, neque ex nostris manibus eripere temoliantur. En habes hîc Severitatem adversus primam, Carnis Concupiscentiam: Strenuitatem contra alteram, Concupiscentiam oculorum: Humilitatem adversum

E ter-

tertiam, Vitæ Superbiam: Dili-
gentiam contra quartam, Incuri-
am vel Negligentiam: Benignitatem
sive Bonitatem adversus quintam,
videlicet Malitiam. Gratia DEI
sit tecum.

*De virtutibus, jam dictæ
Humilitatis filiabus.*

CAPUT XV.

HUMIL. Hac videlicet ratione,
Omnipotentis DEI gratiâ, &
antedicti conjugis mei freta auxilio,
inimicas meas atque adeò meipsam
supero. Desiderius hujuscemodi
sermonibus affatim recreatus, ait
ad illam: DESID. Quæso, Domina
Mater, cum bona venia tua liceat
mihi virgines invisere, atque in ea-
rum intrare familiaritatem. HUMIL.
Agè verò, eas, fili, divina muni-
tus benedictione: equidem ac libe-
bens